

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2007. október • XIII. évfolyam 5. szám

Ha valaki hozzá tesz, vagy elvesz ebből...

(Jelenések 22,18-19)

A Reformáció legfontosabb felfedezése

Mi is volt Luther Márton legdöntőbb felfedezése? Mi vezetett oda, hogy 1517. október 31-én kitűzze a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételből álló egyházi reformjavaslatait?

Már felszentelt pap, illetve ágoston-rendi szerzetes volt, amikor az üdvösségével kapcsolatban sokféle kételytől gyötörődve, a lelkigondozója, vagy más néven gyóntató papja megkérdezte tőle: „Márton testvér, olvastad már az Újszövetséget?” „Nem, még nem” – volt a válasz.

Ma már elképzelhetetlen, hogy valaki papi, illetve lelkési szolgálatot kezdjen a Szentírás tanulmányozása és bibliai tudományok alapjainak elsajátítása nélkül, de a reformáció legfontosabb felismerésének érdeme ma is megmaradt: A Biblián keresztül szólította meg Luthert és azóta is minden valódi hitre jutót az élő Isten! E könyvön keresztül ma is hatalommal és vigasztalással beszél velünk. Ehhez mérendő minden más gondolat, tanítás vagy akár „látomás” is. Ami ezzel összhangban van, az az Isten akaratával van összhangban, ami ettől egy kicsit is eltér, azon nincs ott az Ő áldása!

„Sola Scriptura”, azaz egyedül a Szentírás a teremtő Isten ihletett önkijelentése, ezért hitünk egyedül megbízható alapja - valljuk az apostolok hagyományaira s a reformátorok felismeréseire hagyatkozva ma is. „A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.” (Róma 14,17) „Maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad, mivel gyermekeségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus

Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2.Timótheus 3,15-17) „Tudván először azt, hogy az írásban egy próféta szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a próféta szó; hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.” (2. Péter 1,20-21) De azt is

meg kell vallanunk önkritikusan, hogy a reformáció óta sokan önkényesen kiragadtak egy-egy bibliai igazságot – talán éppen azért, mert a ma „történelmi egyházaknak” nevezett közösségek elhanyagolták azokat, s így – többre vágyó, jóindulatú emberek – új, de sokszor nagyon egyoldalú tanítások rendszereit alkották meg. Olyan hitvallások és egyházi gyakorlatok keletkeztek, amelyek a teljes Szentírás mérlegén már nem állnak meg. Részigazságokat tartalmaznak, újra a kereszténység gondolkodásába, hitéletébe emeltek elfelejtett bibliai kijelentéseket, de ezek külön kihangsúlyozásával már tévedésekké lettek.

Mindig ott kezdődik a tévelygés, amikor a golgotai kereszten bemutatott jézusi áldozatot ki akarjuk egészíteni. (Zsidók 9,26 10,11-14) Mindig önmegváltói kísérletté fajul, ha az egyszeri és tökéletes golgotai megváltást megfejelni, kiegészíteni akarjuk valamilyen. S ami történelmileg tipikus, hogy az így gondolkozók előbb utóbb saját egyházuk vagy közösségük egyedül üdvözítő voltát kezdik tanítani, illetve eleinte általában még csak sugallni.

„Hiszel Jézus Krisztusban, mint személyes Megváltódban?” – kérdezik. „Jó, jó, de igazán hívó keresztyén, Isten kedves gyermeke akkor leszel, ha...” S itt következik a kiegészítések egész sora, néhol nagyon tetszetős tárháza. (Pl.: egyik-másik kegyelmi ajándék kihangsúlyozása, a szombat megtartásának feltétele, Mária közbenjárása, jócselekedetek üdvszerző volta, étkezési vagy öltözködési szabályok, a lábmosás, mint sákramentum gyakorlása, a Szentlélekkel való betöltekezés nem biblikus értelmezése és „továbbadása”, stb.) De nem csak hozzáadni nagyon veszélyes a Szentírás kijelentéséhez, hanem abból elvenni is! (Jelenések 22,18-19!) A teljes Szentírás sem több, sem kevesebb, mint ami az üdvösségre jutásunkhoz és boldog emberi életünkhöz feltétlenül szükséges és elégséges információ! Tipikus, amit egy tervezett iskolai koncert kapcsán közelebbről megismerhettem egy kis, debreceni protestáns közösség hitvallásából: Hisznek Jézus Krisztusban, mint Urukban és Istenükben, különös hangsúlyt tesznek a Szentlélek mindenható erejére, de egy szó sem esik az ember bűnösségéről és megváltásra szorultságáról. Vagyis tulajdonképpen ezt hirdetik: Jöjj közénk, bízz a Lélek erejében, s majd Ő mindenben átsegít! (meggyógyít, örömet és élményeket ad, stb.) S a bűneink?! Urunk fájdalomja és haragja a sok rossz miatt, amit elkövettünk? Ha nincs összetörtetésre, őszinte bűnbánatra szükség, akkor miért állt a kereszt, miért kellett olyan szörnyű kínokat átélnie az Úr Jézusnak? Ha Isten csupán egy „kivánságteljesítő” jó Atya, Szentlelke egy gyógyító és minden bajból megsegítő erőforrás, akkor hová lett a Bibliának az a sok-sok tanítása, amit a bűnünkről mond el (Róma 3,9-18 János 16,7-11), s akkor mi értelme volt Jézus szörnyű szenvedésének s kínos váltságahalálának?! (1. János 1,6-10)

A tanítások és tévtanítások mai, szomorú kavalkádjában nagyon józanoknak kell lennünk! A Sátán, aki világosság angyalaként tetszeleg (2. Korinthus 11,13-15), mindent elkövet, hogy félrevezessen, a hitünket megossza Jézus és valaki, valami más között, hogy igazán meg ne térjünk, vagy ha mégis Jézusé lett az életünk, akkor legalább gyümölcstelen, gyakorlatilag hasznavehetetlen szolgálai legyünk. (János 15,5-16) A „finom” tévtanítások azért borzasztóak, mert keresztyén köntösben jelentkeznek, majdnem igaznak tűnnek, de végül egészen máshová vezetnek! „Van olyan út, amely helyesnek látszik az ember előtt, a vége pedig a halálba menő út” – tanítja már az Ószövetség is. (Példabeszédek 14,12) Nem véletlenül figyelmezteti Pál apostol ennyire határozottan a gyülekezetek tagjait: „Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok; pedig nincsen más. De egyesek megzavartak titeket, és el akar-

ják ferdíteni a Krisztus evangéliumát. Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azonkívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen!” (Galata 1,6-8) Nagyon megszívlelendő és a XXI. században is abszolút aktuális, amit az apostol szeretetteljes intésként megfogalmaz korinthusi hittestvérei számára: „*Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől. Mert ha valaki odamegy hozzátok, és más Jézust hirdet, nem akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok, azt szépen eltűritek.*” (2. Korinthus 11,3-4) A reformáció, illetve maga a Szentírás arra tanít, hogy ne tőrjünk el, ne engedjük az életünkbe azokat a tanokat, amelyek nincsenek összhangban a teljes bibliai kijelentéssel, soha nem ítélkezve, de határozottan határolódjunk el minden olyan gondolatól és rítustól, amelyek ellentétben állnak Isten Igéjével! Amit viszont Urunkról kijelent, amit rajta keresztül Ő maga ígért nekünk, azt ragadjuk meg teljes hittel, gyermeki bizalommal! (Ézsaiás 43,1) Így fejt ki minden áldását az életünkben, ekkor tapasztaljuk meg, milyen csodálatos a terve, az akarata velünk, hívókkal! (Efézus 1,17-19)

Mi, reformátusok, arról vagyunk ismertek, hogy nem tartjuk magunkat egyedül üdvözítő egyháznak, de azt teljes meggyőződéssel valljuk: Az üdvösség útja nálunk biztosan megtalálható! Tudjuk és valljuk, hogy „nem simogatjuk a bölcsek kövét” és a „passzát szelet sem mi fűjjük”, de a reformáció idején keletkezett hitvallásainkkal együtt ma is ragaszkodunk hozzá: Nézeteink megváltoztatása érdekében jobbról, másról csak a teljes Szentírás alapján lehet meggyőzni bennünket!

Végül álljon itt egyházuk két hivatalos hitvallásából az egyik (II. Helvét Hitvallás) előszavának záradéka: „*Mindehki előtt pedig ünnepélyesen kijelentjük, hogy mindig nagyon készek vagyunk, ha bárki kívánja, mindazt, amit itt előadtunk, egyenként és összesen bővebben kifejtteni, végül azoknak, akik Isten igéjéből jobbra tanítanak, köszönetünk nyilvánításával engedni és hozzájuk igazodni az Úrban, akinek dicséret és dicsőség.* Kelt: 1566. március 1-én.

Aláírták Krisztus minden svájci egyházának lelkipásztorai, akik Zürichben, Bernben, Schaffhausenben, Szent Gallenben, Churban és a szövetséges kantonokban az Alpokon innen és túl, Mühlhausenben és Biehlben szolgálnak és akikhez csatlakoztak a genfi egyház lelkipásztorai is.”

A „bibliás bábos” evangéliumi történetei

Kevesen tudják, de a művészeti ágak közül a bábjátékozás alkalmas eszköz arra, hogy templomi alkalmakon Isten üzenetét tovább adják általuk. Legutóbb Pákozdon járt Giovannini Kornél budapesti bábművész, hogy maga faragta figuráival, s egy ismert evangéliumi történettel szóljon a hívekhez. Úgy véli, az ige és az irodalom ma is a megtartó erőt képviseli. A művésszel ez alkalommal beszélgettünk.

- A bábművészet hogyan lehet evangelizációs eszköz, főként egy templomban?

- A Bibliában olvasom, hogy az átlekésített tárgy is lehet alkalmas üzenethordozó eszköz. Mindezt Jeremiás és Agabus próféták írásaiból is alátámaszthatom, de a hétköznapiakban is láthatjuk, hogy egy-egy jól sikerült tárgy, vagy jel mennyire hatásos lehet. A báb voltképpen egy tárgy, amelyet a bábos a maga mintájára formált, amint az Úr a maga hasonlatosságára teremtette az embert.

- Az előadás során említett egy gondolatot, mely szerint a színháznak létezik egy vallási, üzenet-hordozó jellege. Ez mit jelent a gyakorlatban?

- Ez az idézet eredetileg nem tőlem származik, hanem Balázs Bélától, aki a színház egyik legjobb ismerője és művelője volt. Ő mondta, hogy a színház elsőrendűen nem esztétikai, hanem vallásos élmény, s ezt az élményt a közönséggel most sikerült megteremteni. Azt hiszem, hogy a templomban ezt valamennyien megtapasztalhattuk. Távolról sem kardnyelésről van szó, erre nagyon oda kellene figyelni, hiszen nem üzlet, nem bővli, s nem butaság - hanem vallásos élményt képvisel.

- És most sikerült ezt a közönséget „interaktív” módon a darab cselekményébe bevonnia, hiszen a szereplők egy-egy figurát alakítottak a templomban bemutatott irgalmas szamaritánus történetében.

- Ez nagyon tudatosan történt. Természetesen olyan előadást is készítek, melyet be kell tanulni. A délvidéki Tóthfaluban működik a Tornác Színpad nevű kis közösségem, amellyel különféle darabokat adunk elő. Ilyen volt korábban a bibliai Jób története, amelyet eljátszottunk a közönség előtt. A mostani rendezvényen azonban a templomi közösség egyszerre alakította a nézőközönséget és szereplőket, így valamennyien részt vettek ebben a szent szolgálatban.

- Délvidéken az említett kultúregyesület fiataljai között egy Biblia-kört is vezet. Miként kérték fel erre a szolgáltra?

- Jó pár évvel ezelőtt felkeresett egy katolikus atya, és kérte, menjek el vele Délvidékre. Erre azt feleltem, még sosem jártam ott, azt sem tudom, merre van. Teljesen ismeretlen volt a környezet számomra. Végül nem bántam meg, hogy igent mondtam, hiszen annyi kedves, igyekvő és jó képességű gyermeket találtam ott. Már hatodik éve járok le 20-25 fiatal közé. Velük készítetünk el egy ötven-két részes bibliai feldolgozást - minden hétre egyet. Az összeállítást a Magyar Katolikus Rádióban is sugározták.

- Tehát a bábjátékozás és a templomi környezet nem zárják ki egymást?

- Egyáltalán nem. Annak idején, a tridentini zsinat kitiltotta ugyan a bábót a templomból, de remélem, hogy csak azokat a bábokat, melyek nem is valók egy templomba. Ezek a mostani darabban szereplő „figurák” azonban ide illenek.

- A pákozdi előadáson úgy nevezte magát, hogy „bibliás bábos”. Honnan származik ez az elnevezés?

- Eredetileg egy televíziós porté film-ben hangzott el rólam. Igazán megtisztelő cím számomra.

- Saját alapítású társulatával, a Sáfár együttesel számos előadást mutatnak be. Mi a helyzet az együttesel jelenleg?

- Színi kollégáimmal játszottam együtt ezen a néven éveken át. Az együttes mára sajnos a múlté, megszűnt. A legszebb előadásunk a Buda halála volt, ugyanis elsősorban irodalmi, bábszínházi műsort készítettünk.

Aztán elérkezett ez a szomorú pénz-világ, ahol egyre többen a haszonban kezdtek el gondolkodni. Továbbra is várok olyan kollégákra, akik hisznek abban, hogy az Ige és az irodalmi művészet rendelkezik megtartó erővel, vagyis a Biblia és Arany János alkotásai.

- A darabokat maga írja, rendezi, s a bábokat saját kezűleg állítja össze...

- Egy igazi bábos a saját bábjával játszik. Vannak olyanok is, melyet kaptam, de a mostani előadásra is azokkal a bábokkal érkeztem, amelyek a saját „gyermekeim”, magam faragtam őket, a felségem pedig a ruhákat varrta hozzá.

Deformáció és reformáció

Tanulságos és különösen is gazdagító a több évtizeddel korábban élt hitvalló eleinktől megörökölt lelki útravalót olvasni. Az igében gazdag tapasztalatokkal összeállított munkák nagy hasznot jelentnek korunk embere számára is. A reformáció 490. évfordulója alkalmából gyülekezeti újságunkban Ágoston Sándor délvidéki református lelkész, későbbi püspök írását adjuk közre, amely 1917. októberében jelent meg a Takaró Géza szerkesztette fővárosi Igaz Gyöngyök című evangéliumi folyóiratban. Gondolatai ma is időszerűek, melyeket eredeti nyelvezetében teszünk közzé.

Csodálatosan fölületesek tudunk lenni épp a mindennapi dolgok megértése, a mindennap használt szavak jelentése körül. Itt van ez a szó: „református”. A mi nevünk, a mi megkülönböztető jelzőnk. Úgy megszoktuk, mint egy minden jelentés nélkül való keresztnevet, akár csak azt mondanánk: Zoltán vagy Ferenc.

Még jó, ha így van, s legalább nem értjük félre, s nem zavarjuk össze a felvilágosodással. Hallunk még itt-ott harsány felkiáltásokat, hogy: - igen, nekünk őseinktől örökölt nevünkben kifejezett szent hivatásunk, hogy a tudományos felvilágosodás zászlóvivői, „fáklyái” legyünk, - s nem akarjuk észrevenni, hogy ez a nap már rég fenn van, és ha mi még most is hajnalcsillag akarunk lenni, vagy nem vesz észre a világ, vagy mosolyogva jut eszébe az a groteszk jelenség, mikor az ébresztő-óra fényes délben csörögni kezd.

A hitújítás (hit javításról ne is beszéljünk) csak megközelíti a szó értelmét, de nem fejezi ki sem a gondolatot, sőt még a nyelvtani jelentést sem. A reformáció helyes fordítása ez: visszaalakítás (helyreállítás), ellentétben a deformációval, mely elalaktalanítás (eltorzítás). Ez a fordítás nemcsak a grammatikailag helyes, hanem a dolog lényegére is teljes világosságot vet.

Az első keresztyén gyülekezetek „arany gyertyatartók” voltak, melyek között az ember Fia járt. (Jel. II.1.) Lassanként azonban homályosodni kezdtek a lángok, mind árnyékszerűbbé, mind élettelenébbé finomodott köztük a Krisztus, míg végre képpé, hideg szoborrá merevült, s a templomok szent félhomályában bálványá deformálódott. Ájtatos ötvösök kezében a gyertyatartók aranya drága tabernaculummá alakult át, melyben csak a „szent ostya” jelképezte az Úr jelenlétét. Szép volt, megbámulták, szent borzadályal tekintettek föl reá, de nem vet-

ték semmi hasznát. Nem világított, nem élt, s nem elevenített.

Aesthetikai gyönyörök mannával pedig sose lehetett megelégtetni azokat, akik az igazságot éheztek és szomjúhozták, kik az életnek kenyere, az élő és ható Krisztus után sóvárogta.

Vissza az aranygyertyatartókhöz! Vissza ahhoz, aki köztünk jár, vissza az élő Krisztushoz! Reformálni kell, ami deformálódott, visszaalakítani, ami eltorzult, visszahozni az életet a megdermedt tagokba.

Ez volt a XVI. század műve. Ez volt a Krisztus egyházának reformációja, visszaalakítása, helyreállítása!

A vallás azonban elsősorban és főleg személyi ügy, s nem egyháztársadalmi kérdés. Isten az embert az első Ádám-ban a saját képére és hasonlatosságára teremtette. Szívébe írta akaratát. De bár ekképpen „az Istent megismerték, mindazáltal nem, mint Istent dicsőítették Őt, sem néki hálákat nem adtak, hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett.

Magukat bölcseknek vallván balgatagokká lettek; és az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a múlandó embereknek és madaraknak és négy lábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. - És amiképpen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretökben megtartsák, azonképpen odaadta őket az Isten méltatlan gondolkozásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek, akik teljesen minden hamissággal, paráznasággal; rakvák irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel; súsárlók, rágalmazók, istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, balgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok.” (Róm. I. 21-23. 28-3.1)

Íme az ember - az első Ádám deformációja, eltorzulása. Isten azonban megállította ezt a természetellenes elfajulást, végrehajtotta a legnagyobb reformációt, rekonstruálta az embert, a második Ádám-ban, hogy – amiképpen egynek bűneste által minden emberre elhatott a kárhozát, egynek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek, azonképpen egynek igazsága által minden emberre elhasson az életnek megigazulása, s egynek engedelmissége által sokan igazakká lettek.

(Róm. V. ; 17-18)

Ez a második Ádám, ez a visszaalakított ember a Krisztus. Őbenne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága. Valakik pedig befogadták őt – ezt az életet – hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá visszaalakított, helyreállított emberekké, reformátusokká legyenek. (Ján. I. 4. 12) A református ember tehát egy nagy változáson keresztül

ment ember, kit immár nem a világ lelke, hanem az Isten Lelke vezérel, s ezért Istennek fia a Krisztusban. És ha tudományos felvilágosodásról beszélni ma már anachronizmus is, ez a föladatunk ma sem évült el, s nem is fog elévülni soha, mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ minden ő természettudományi ismereteivel, technikai csodáival, szociális nyomorúságaival

sóvárogva várja az Isten fiainak, a „refomátus” embereknek a megjelenését.

Íme, - ez a mi nevünk jelentése. Ó mily gyönyörű, ó mily félelmetesen nagy jelentés!

- Ágoston Sándor -

Rövid beszámoló egy presbiteri konferenciáról

A Magyarországi Református Presbiteri Szövetség szervezésével presbiteri konferenciát tartott Pákozdon a Vértessaljai Egyházmegye szeptember 8-án. A szomszédos gyülekezet meghívta a Székesfehérvári presbitériumot is erre a közös alkalomra. Néhány presbitertársammal és gyülekezeti taggal részt vettünk az alkalmon.

A konferencia témája a misszió szükségessége és a presbiteri szolgálat kapcsolata volt.

A megnyitó áhítatban Agyagási István esperes úr arra hívta fel mindenki figyelmét, hogy szolgálatról, önkéntes és odaszánt szolgálatról van szó. Ehhez azonban az szükséges, hogy „*Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen...*” olvassuk a János 12,26-ban. Mennyire igaz ez a mi életünkben, és miben nyilvánul meg? Szükséges mindannyiunk számára, hogy Krisztus logikájú életet éljünk, mert a világ szerinti élet életképtelen. A mi Urunk a garancia arra, hogy ez a helyes út, hiszen ő az út. Ő előtttem, előttünk megy, ne vegyem le a tekintetemet róla.

A konferencia résztvevőit szeretettel köszöntötte a Magyarországi Református Presbiteri Szövetség nevében Apostagi Zoltán területi elnök és az Apcsel 1,8 versét, Jézus szavait idézte „*...erőt kaptok, mikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek...*”. Itt Jézus örömhírt és egyben útmutatást is mond a tanítványok számára és a mi számunkra is. Kiemelte, hogy gyülekezeti életünkben nemcsak feladat a misszió, hanem lételem.

A délelőtti előadásban Szabó Dánielt, a Presbiteri szövetség elnökét hallgattuk: az istentisztelet kapcsolata a misszióval témakörében. A Máté 24,14 versét olvasta a Bibliából: „*Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyággal minden népnek; és akkor jön el a vég.*” Jézus megszólította az akkori tanítványokat és megszólít újra és újra bennünket is mostani tanítványait, és ránk bízta az igei szolgálatot, közel von magához. Isten átöleli, körbe öleli a világot az ő hatalmas, véghetetlen szeretetével, és így általa minden irányba indul az evangélium.

Hatalmasan cselekszik, életeteket formál át.

Délután Fodorné Ablonczy Mária kecskeméti lelkipásztor és hitoktató tartott előadást presbiter és misszió címmel. Szolgáljon mindenki Isten dicsőségére. „*...presbitereket állíts szolgálatba városonként...ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfi...*” olvashatjuk Pál apostol Tituszhoz írt levelében (1,5-6). Először a presbiteri tisztról, a presbiterről, szükséges tulajdonságairól, felkészültségéről, Jézus iránti engedelmességéről, formálhatóságáról kaptunk útmutatást. Majd a misszió lényegéről, az evangélium továbbadásáról (más emberek megnyerése Jézus Krisztus követésére) szólt a konferencia résztvevőikhez. Feltette ezt a kérdést: Mi a küldetésünk a gyülekezetben? A választ mindenki magának adja meg.

Mindannyiunk számára megragadó volt Giovannini Kornél bábművész evangéliumi báb előadása. Az irgalmas samaritánus történetét adta elő alkalmi segítőtársaival. Jézust egy törvénytudó kérdezte arról, hogy ki a felebarátom? A történetből kiderül: az, aki irgalmas volt (Luk. 10,25-37). A bábokkal valóságos élményt, örömet, derűt adott a számunkra.

Az előadások után az elhangzottakról lehetett beszélni, kiegészíteni, bizonyosságot tenni megtapasztalásokról, és kérdéseket lehetett feltenni, melyekre az előadók készséggel válaszoltak.

Az alkalom befejezéseként Kardos Péter pákozdi lelkipásztor azzal erősített minden résztvevőt, hogy ne fáradjunk bele a gyülekezeti és egyéb munkáinkba, hanem Jézus által újuljunk meg „*Vessétek le a régi élet szerint való ömbert,...újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert...*” (Ef. 4,22-24.) Krisztus követése egy életre szóló program, mely változást von maga után. Akarjuk igazán ezt a változást?! Hol tartunk ebben a folyamatban? Jézustól tiszta ruhát kapunk, ha az ő útján járunk. Változásra van szükségünk!

- Miklós Gábor -
missziói gondnok

Előadás a Japánban végzett külmiszióról

Joachim Kleemann misszionárius, a Liebenzelli Misszió munkatársa, Japánban végzett tevékenységéről szeptember 21-én, pénteken tartott előadást Református Egyházközségünk Széchenyi úti gyülekezeti központjában. Az alkalom délelőtt 10-12-ig a református általános iskolások számára vette kezdetét, majd 18-tól várták a felnőtteket az előadásra. A misszionárius vetített képes összeállításban számolt be a Japánban végzett keresztyén misziós munka szolgálatának örömeiről, bánatáról és csodáiról.

Joachim Kleemann - aki feleségével már több alkalommal is járt Magyarországon - hosszú éveken át folytatott eredményes misziói munkát a távol-keleti szigetországban. Kisebbségi megsejtesítésekkel több évtizede végzik a misziós tevékenységüket. Az előadás után a misszionárius házaspárral beszélgettünk.

- Mesélnének Németországban eltöltött életük korábbi szakaszáról, és arról, hogyan értették meg azt, hogy Isten miszióba hívja el Önöket?

- Valóban, legfontosabb az életünkben, hogy szolgálathoz való elhívásunkat megértsük. Ezt a hívást én is megértettem az életemre vonatkozóan. Ifjúsági körbe jártam, ahol az volt a szokás, hogy fontos döntések előtt bibliai igehelyeket vettünk figyelembe. Hallottam az Evangéliumi Rádióban több olyan igérséget, amelyről éreztem, hogy nekem szól az elhívás. Fiatalon egy üzlet vezetője voltam, s tudtam, hogy a szolgálathoz szükségem lesz teológiai képzettségre. Gyülekeztünk lelkészét megkérdeztem, hogyan zajlik ez a felkészülés, mit is kell tennem? Akkor Ő elküldött a Liebenzelli Misszióhoz. Ott öt évig tanultam teológiát. Akkor csak annyi elképzelésem volt a feladatomról, hogy valamilyen külföldi miszióban állok majd munkába. A tanulmányaim végeztével egy levelet kaptam a miszióvezetőtől, melyben feltették a nagy kérdést: „Készen áll-e arra, hogy miszionáriusként Japánban szolgáljon? Ugyanis ez lenne az Isten útja az ön számára..”

Korábban találkoztam Németországban egy házaspárral, akik azt kérdezték, miért nem megyek miszionáriusnak Japánban? A döntés előtt eszembe jutott ez a kérdés, s

akkor azt feleltem, igen, kész vagyok arra, hogy Japánba menjek. Ha tudtam volna korábban, hogy milyen nehéz a Japán nyelv, és milyen másfajta karakterű emberekkel fogok ott kinn találkozni, Isten hívása nélkül biztosan nem mentem volna oda. Pusztán kalandvágyból az ember nem utazik el Japánba. A kérdésre akkor kimondott igen nem pusztán csak egy „igen” volt, hanem az egész életemet meghatározó döntés született.

- Hogyan tudták megszokni ezt a másfajta kultúrát?

- Mariann, Joachim Kleemann felesége: ez nagyon nehéz feladat volt számunkra. Mindenekelőtt azért, mert Japán jellegzetesen férfiállam, ezért soha sem mentünk ott kéz a kézben, vagy egymásba karolva. Férjem mindig egy méterrel előttem járt. Hiszen, amint csak lehetett, tartanunk kellett magunkat az ottani szokásokhoz. Hagyományos japán lakásban laktunk. Cipőnket otthon levetettük, a földön aludtunk és pálcikákkal étkeztünk. Nagyon szerettük a japán ételt. És a japánok is megéreztek, hogy megszerettük őket. De akár mennyire is japán módon öltözködünk és étkeztünk, alapjában mégis külföldiek maradtunk. Nagy előny volt számunkra, hogy a japán emberek tisztelik a fehér

embereket, az európaiakat, az amerikaiakat. Jót jelentett számunkra, hogy velünk is barátkoznak, kapcsolatot tartanak. A személyes barátságok révén tudtunk nekik a Bibliáról beszélni, és több embert is Jézushoz vezetni.

- Joachim Kleemann: Nehézséget jelentett, hogy a japán karakter teljesen különbözik attól, amilyenek mi vagyunk. Ezért aztán valahogy mindig meg kell érezni, hogy mit akar a japán azzal, amit mond. Ez komoly nehézséget jelentett.

- Kérem, beszéljenek a Japán misziói szolgálatuk idejéről, hiszen több helyen is végeztek feladatokat, s közben gyermekeik is születtek.

- Joachim Kleemann: Teológiai tanulmányaim befejeztével Japánban nyelvtanfolyamon vettünk részt. Ez számomra két évet, a feleségemnek egy évet jelentett. Házasságkötésünk után kezdetben egy Japánban szolgáló keresztyén gyülekezettel dolgoztunk együtt. A miszionáriusok számára volt kint egy önálló szervezet is, és ők döntöttek arról, melyik városban dolgozzunk. Végül a 70 ezer lakosú Abikó városkában kezdtük el a munkát, majd oda is költöztünk. A nappalinkban gyártottuk le a meghívókat, és a környéken osztottuk szét őket. Az Evangéliumi Rádió számára hanganyagokat vettünk fel kazettára,

s ezzel hívogattunk az istentiszteleti alkalmakra: minden szombaton közel két órán át hangszórával kihangsúlyozott gépkocsin jártam a várost. A gyülekezet így növekedett. Kezdetben természet béreltünk az alkalmak számára. Mára ez a közösség önálló templommal rendelkezik, és van saját lelkésze is.

Később tovább kellett költöznünk egy vidéki gyülekezetbe, Kudihasiába, itt szolgáltunk 1976-1981-ig. Ez a korszak különösen is nehéz időszak volt számunkra, hiszen az itt élő emberek gondolkozásában a hagyományok, szokások nagyon mélyen benne éltek. De Isten növekedést adott. Földet tudtunk venni. Az utódom itt már templomot épített. Innen az egyik gyermekünk születése miatt kellett visszatérnünk Németországba, 19 évre. Miután a gyermekeink is megházasodtak, újra visszatérhettünk Japánba, hat évre.

- *Mariann*: Édesanyám akkor nagyon beteg lett. Meg is kérdeztük tőle, vissza mehetünk-e Japánba? „A ti elhívásokat Japánba szól, menjetek csak! - mondta Ő. Tisztában voltunk vele, hogy a földön mi többet már nem találkozunk. S miután visszautaztunk, édesanyám egy évre rá meg is halt. Temetésére sem tudtunk elmenni, túl messzire volt. Japán keresztyén barátaink mondták, menjünk vissza, és küldtek is pénzt, hogy sírjára virágot helyezzünk el. Ez az utolsó hat év volt a leghatékonyabb számunkra, azért mert Japánban az életkort nagyon tiszteletben tartják. A férjem szava sokkal többet számított, mint korábban. S a fiatal misszionáriusok számára is apa, anya, nagypapa és nagymama lehettünk. Most meg már nyugdíjasok vagyunk.

- *Ismert, hogy Európában növekszik az elvilágiasodás, csökken a templom és a keresztyén tanítás felé forduló emberek száma. Tapasztaltak-e hasonló folyamatokat Japánban?*

- *Joachim Kleemann*: Japánban hasonló folyamatok zajlanak, itt az elvilágiasodás a shinto és buddhista vallásra vonatkozik. Az emberek szokásaikat megtartják külsőleg, de belül nincs már valódi tartalmuk - hasonlóan mint sok európai országban.

- *Említették a társegyházakkal történő együttműködést. Melyek ezek a társegyházak?*

- *Joachim Kleemann*: Keresztyén gyülekezetekről van szó, melyek missziós tevékenység nyomán jöttek létre. Saját lelkészüket van, már új gyülekezetek létrehozására törekednek. De nincs elég erejük, s ezért kérnek kívülről segítséget. A Liebenzelli Misszióval tartanak fenn szoros kapcsolatot.

- *Székesfehérváron milyen tapasztalatokat szereztek?*

- *Mariann*: Nagy örömmel láttuk a gyülekezet egyházi iskoláját és óvodáját. A gyerekek nagy figyelemmel kísérték a bemutatkozásunkat. Kértük is őket, hogy hívják el ma estére (a Gyülekezeti Központban rendezett bemutatkozó alkalomra - szerk.) a szüleiket. Jó volt látni, hogy este közülük már több gyermek ült szüleivel az első sorokban. Nekünk, Japánban szolgálatot végzőknek, nagyon nehéz, hogy sokkal nagyobb figyelem irányul az afrikai és más, szegényebb országok missziója felé. Ezért különösen is örülünk annak, hogy a Liebenzelli Misszió még küld Japánba misszionáriusokat.

- *Joachim Kleemann*: Az a benyomásunk, hogy élő gyülekezettel találkozhattunk Székesfehérváron, lelkileg jól éreztünk magunkat közöttük. Csodálatos, hogy Isten gyermekei együvé tartozhatnak, imádkozunk tovább ezért a közösségért.

- Szücs Gábor -

A Japánban végzett keresztyén misszióról - diákszemmel

Egy péntek délelőtt érdekes előadáson vehettünk részt. Sok olyan dolgot hallhattunk, amiről még nem is tudtunk semmit.

Egy német házaspár Tokióban szolgált, ők számoltak be nekünk a történetekről. Japánban nagyon kevés a keresztyén ember, összesen 1%-a az egész országnak.

Megkérdezték tőlünk, tudjuk-e, hogy ők miért nem Németországban szolgálnak. Mi persze nem tudtuk. Ezért

elmondták (amiben mi teljesen egyetértettünk velük), hogy Isten minden embert szeret.

Nagyon elgondolkodtatott minket az, hogy milyen furcsa az élete a japán embereknek. Sok gyereknek és felnőttnek a szívéhez szólt, amit mondtak. Úgy térnek meg az emberek, ha hallják az Igét. Nem véletlenül van benn a Bibliában: „a hit hallásból lesz”.

Nagyon örültünk, hogy részt vehettünk az előadáson, és még sokáig emlegettük szüleinknek, hogy milyen jó volt.

- Mayer Zita -

Református Általános Iskola
4. osztályos tanulója

Közéleti fórum Székesfehérváron

Balczó András hitvallása a nemzet reménységéről

Szeptember végén rendezték meg Székesfehérváron az „Összefogás a nemzetért” című fórumot, melyen hazánk jelenlegi sorsáért aggodó közismert közéleti szereplők fogalmazták meg gondolataikat. Balczó András olimpiai és világbajnok, egykori öttusázó, a politikai szónoklatok gyakran üresen csengő üzenete helyett evangelizáló tartalommal fogalmazta meg a hit és akarat összefüggéseit. A hazugság és pénzsóvárság szellemét állította szembe a reménység erejével, mely Istentől kapott talentumként vezetheti ki a válságból a magyarságot. A fórum végeztével Balczó Andrást kérdezte lapunk munkatársa.

- Beszédében szólt arról, hogy társadalmunk jelenlegi helyzete még tovább romolhat. Milyen módon tud nemzetünk újból erkölcsileg felemelkedni, lélekben megerősödni?

- Ha a jelenlegi helyzet még tovább romlik, az Isten iránti vágy, az erkölcsi megújulás igénye egy idő után meg fog jönni. Egy zuhanó repülőgépen nincsen istentagadó ember. Az egyik szemünk sír, a másik nevet. Látható, hogy több városból is eljöttek az emberek a jelenlegi fórumra, mert kétségbeesettek, tanácstalanok, különösen az elmúlt év október 23-i események óta. Nem tudják mi van körülöttük. Érzékelik, hogy valami mozgás kezdődött, a tetszhalott megmozdult. A városmissziói kezdeményezés is erre utal. Sok embert hívnak sok helyre, akikről a szervezők azt sejtik, hallhatnak tőlük valami bölcsességet. Nehéz megmondani, mikor lesz ebből összefogás. Már Ady is így panaszkodott a Jakobinus dala című költeményében: „Mikor fogunk már összefogni? Mikor mondunk már egy nagyot, Mi, elnyomottak, összetörtek, Magyarok és nem magyarok?” Már akkor is baj volt, és ma is baj van. Ha két tört számot össze akar valaki adni, csak úgy sikerül neki, ha a nevezőben azonos számok vannak. Ráadásul, ha a nevezőben lévő számok nem azonosak, meg kell

keresni a legkisebb közös többszörösét. Esetünkben a legkisebb közös többszörös Jézus. Ugyanis, ha nem Jézus által történik meg az összeadódás, akkor az egész szétesik. Most minden eszerint alakul: kapkodást, ijedtséget tapasztalni mindenfelé.

- Hiányzik egyfajta jövőkép?

- Nem is jár jövőkép ilyen állapotban. Az Istentől elszakadt embernek a meszesgödör jár. Kétezer éve Isten Jézus nélkül nem érhető el. A mondandóm egyszerű, nincs, aki ki tudná kerülni.

- Társadalmunkban érzékelhető, hogy az emberek – vallásosak és nem vallásosak egyaránt – megfáradtak. Mi lehet hát a megoldás?

- Nézze, az üres vallásosság megfáradással jár, a valódi pedig erővel, örömmel és hatékonysággal. Az üres vallásosság olyan, mint a túró nélküli túros batyu. De a valódi ember - Isten kapcsolatnál nem létezik leomló, mert a valódi ember - Jézus kapcsolat okozza azt az állapotot, melyben nincs félelem, s nincs tanácstalanság, élete helyére billen, s azt teszi, amit kell. A Mi-atyánkban is ez a mondat áll: *legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is!* Ha az egyes ember harmóniába kerül az Istennel, akkor az azt jelenti, hogy kapja a napi parancsot, hogy mit kell tennie. Nem neki kell az erejét összpontosítani, még az akarást is ajándékba kapja.

- Mélypont felé tart az ország, zuhanórepülésbe kezdünk, ahogy fogalmazott is. Lehetséges, hogy a közelgő népszavazás gyógyírt jelent majd, és megfékezheti a romboló erőket?

- Repülünk, de még nem vagyunk igazán „zuhanórepülésbe”, úgy hogy a kétségbeesés teljes és igazi legyen. A Bibliában azt olvashatjuk, átkozott, aki emberben bíz, még inkább igaz ez arra, aki pártokban bíz. Az emberek nagyon szeretnék az össztársadalmi felemelkedést. Ez nem működik! Mint ahogy beszédemben említettem is, csak az egyes ember tud megfordulni, és a „ballaszt” emberből átmenni a „haszon” emberbe. Ha ez a váltás nem következik be, akkor nem tud a jobb serpenyőbe átkerülni, nem tud hasznára válni a nemzetnek.

2007. szeptember 22-én, szombaton, Női csendesnap volt a Budai úti Református templomban. Az alkalom 10 órakor kezdődött.

Lelkipásztorunk felesége, Somogyiné Gyüre Mária üdvözölte a résztvevőket. A három gyülekezettrészből körülbelül 30 fő volt jelen. Ezután énektanulás következett. A Női csendesnap előadója Czövekné Klárka volt, aki Vecsésről érkezett közénk.

A Csendesnap témája: *Szemtől szemben önmagammal, másokkal és Istennel.*

Klárka kihangsúlyozta, hogy csak az Úr tudja megmutatni, hogy milyenek vagyunk, és milyeneknek kellene lennünk. Ezért így imádkozunk: Uram, mutasd meg, hogy milyen vagyok?

A mindenki számára értékes és hasznos előadást bizonyosságtételek követték. Elsőként egyik fiatal testvérünk tett tanúbizonyságot megtéréséről. Elmondta élete történetét. Fiatalon, tapasztalatlanul került

Női csendesnapon vettünk részt a Budai úti gyülekezetünkben

Mivel nemcsak a léleknek, de a testnek is fel kell vidulnia, szünet következett. Ínycsiklandozó édességek és üdítette a szünetet még hangulatosabbá. Folytatásként ismét bizonyosságtételek hangoztak el.

Két asszonytestvérünk mutatott rá életük, házasságuk nehézségeire, gondjaira, s az Isten kegyelméből való megoldásra.

A hallottakat megszívleljük. Jó volt így közösségben együtt lenni az Úrral.

13 óra 30 perckor elkészöntünk egymástól.

Áldás, és békesség az Olvasónak!

- dr. Kiss Klára -
Budai úti Gyülekezettrész

„Mi pedig hálával tartozunk az Istennek mindenkor értektek, testvéreim, akiket szeret az Úr, mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre...” (II. Thesszalonika 2, 13.)

Ez volt az október 5-7-ig tartó Ifjúsági csendeshétvégénk egyik legfőbb üzenete. Huszonegy konfirmandus és ifis társunk gyűlt egybe Velencén elcsendesedni, és ujjongni az élő Istenben. A kis létszám ellenére is jól éreztük magunkat. Mindennap reggeli és esti áhítaton vettünk részt, ahol Pál második Thesszaloniki-akhoz írt levelével foglalkoztunk.

Az ige-alkalmak után szabadon tölthettük el az időt ebédig vagy a takarodóig. Aki akart csocsózhatott, ping-pongozhatott, vagy akár kosarazhatott is. De sokan hozták magukkal hangszereiket is, így dalolva dicsőítették az Urat és szórakoztatták a nagyérdemű közönséget.

Ifi-sarok Csendeshétvégénk Velencén

Hála Istennek jó időnk volt, ezért szombaton lehetőség volt kirándulni a Bence-hegyre. Később, aki akart, benevezhetett egy izgalmas ping-pong bajnokságra is; heves küzdelem folyt, sok szurkolóval és jó hangulattal. A társaság ügyesebbjei palacsintát is sütöttek, amit minden kifáradt versenyző hálás szívvel tömött magába. Persze azért a többieknek is jutott a nyalánkságból. Vasárnap a velencei református istentiszteleten vettünk részt. Itt ifjúsági énekekkel és egy bizonyosságtétellel szolgáltunk. Ebéd után indultunk hazafelé; sajnáltuk, hogy vége van a hétvégének, de a mihamarabbi viszontlátás reményében búcsúztunk el egymástól.

- Fazekas Fanni -
az Ifi kör tagja

**Nyílt tanítási óráink a református általános iskolában november 20-án.
A reggeli áhítatok 7.45-kor kezdődnek.
Az órák pedig (minden osztálynál) 8.00 - 10.00-ig látogathatók.**

Bibliaismereti sorozat II. rész

Ismereteink gyarapítására és hitéletünk erősödése érdekében gyülekezeti folyóiratunkban a szeptemberi lapszámmal kezdődően olvasmányos, könnyen érthető formában Biblia-ismereti sorozatot indítottunk útjára. A most következő részben az evangélium lényegét tekinthetjük át.

2. Az evangéliumról

A keresztyénség lényege az Úr Jézus Krisztusba vetett hit. A tőle kapott és róla kapott üzenet az evangélium, ami jó hírt, örömhírt jelent. Az evangéliumot (1 Kor. 15:1-11) egy gyermek is megértheti (Lk. 18:17), de részletes kifejtésétől mi sem tekinthetünk el.

Mi a Biblia öröme?

2.1. Isten szent és igazságos, mi pedig Ellene lázadó bűnösök vagyunk, és büntetést érdemlünk.

A szent élet Isten „itt és most” parancsa (Mt. 5:48, Ef. 1:4, 1Pt. 1:15-16), de az ember képtelen teljesíteni (Jak. 2:10, Róm. 3:23). Ennek az az oka, hogy Istentől elszakadva élünk, mindenki természeténél fogva bűnös (1 Móz. 6:5-6, Jób 14:4, Mt. 15:19, Ef. 2:1-3) és ezért vétkezik (1 Kir. 8:46, Jn 8:7, Róm. 3:9-10:23). Isten szeretete és igazságossága egymással nem kijátszható (Jn 3:16-17:36, 1Jn 4:9-10, Róm 5:1-11, Tit. 2:11-14, 3:3-7) Isten igazságos: a bűnös büntetést érdemel (3 Móz. 16:34, 17:1, Jn 3:19-20, Zsid. 9:22), s a büntetés elképzelhetetlenül rettenetes lesz (4 Móz. 14:18, Ézs 57:16, Zsid. 10: 31, Jel. 20:11-15).

2.2 Isten mégis úgy szeretett minket, hogy Jézusban emberré lett, és ő maga bűnhődött helyettünk.

Csak Isten szent és tökéletes. (Ézs. 43:3, Jel. 4:8, 15:4) Jézus azért lehetett bűntelen, mert benne a Szent Isten járt közöttünk. Csak ő, a bűntelen engesztelhetette ki Istent a bűneinkért, bűnös teremtmény (állat, ember, angyal) nem (Zsid. 2:14-17, 7:27, 9:12-14, 10:11-14), ezért ő bűnhődött a bűnösök helyett (Ézs. 53. feje; Zsolt 22., Jn 1:29, Mt. 26:28, Róm. 5:1-8, Ef. 1:7, Zsid. 7:24-10:22, 1Pt. 1:19, 2:24), megszabadítva őket a büntetéstől és a bűn hatalmából egyaránt (Róm 6:8. feje.)

2.3. Isten azt parancsolja, hogy az ő felkínált kegyelmében bízunk!

Aki belátja: a Szentnek, az Igaznak kellett őhelyette bűnhődnie, hogy Istennek ne kelljen őt büntetnie, (Ef. 2. feje., Róm. 3:22-26, 5:1-8, Jn. 1:8-2:2) és Isten e felkínált kegyelmét elfogadja, az megmenekül az örök haláltól (Mt. 8:11-12, 25:46, 2Tessz 1:9, Jel. 20:11-15), üdvössége van (Róm. 8:1-2, 10:8-13, 1Jn 5:11-13), a lélek által újjászületik (Jn 3:1-8, Tit 3:5, 1Jn 5:1, Gal. 3:2-5, 6:15), Isten a gyermekévé fogadja (Jn 1:12-13, Ef. 3:7, Gal. 3:26, 4:6, Zsid 2:11) és így biztos lehet Isten szabadító, megtartó kegyelmében (Jn 10:28-30, Ef. 2:4-9, Róm 5:1, 8:1, 31-38)

Folytatjuk

(Forrás: Szalai András: „Más Jézus, más lélek, más evangélium” című kötete alapján- Harmat kiadó)

Iratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást,
- biblia témájú könyveket,
- hitépítő kiadványokat,
- traktátusokat,
- igés kártyákat, könyvjelzőket,

- evangéliumi naptárakat,
- matricákat,
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

Suliváró gondolataink...

Iskolába indultunk, és egy Országba érkeztünk...

Kétévvel ezelőtt beléptünk a Református Általános Iskola kapuján.

Anya, Apa, Testvér, Gyermek köszön: - *Jó napot!*

Felelet: - *Áldás, Békeesség!*

1 hét múlva.

Anya köszön : - *Jó napot!*

Gyermek köszön: - *Áldás, Békeesség!*

És teltek a hetek, Anya úgy érezte, valamin változtatni kellene. Belépett egy konfirmandus csoportba.

Berzenkedett, türelmetlenkedett, de egy hang azt súgta benne:

- *Türelem! Figyeld, tanulj, és megérted mit akarok mondani számodra!*

Teltek a hónapok, és elérkezett a vizsga ideje. Anya vizsgázni nem tud. Izgul nagyon. Tanulta az Igét,

mindet gyakorolta. Mégsem ment, nem jött ki hang a torkán. Csak a rémületet érezte.

- *Most megbukom. Nem fogadnak be.*

De azért befogadták. Bár igaz, Anya azóta is gyakran berzenkedik (amiért kéri a Befogadók megértését), de higgyétek el, szívből mondja már: - *Áldás, Békeesség!*

Hisz lehet-e ennél szebben köszönteni egymást ebben a zűrzavaros világban, mint Áldást kívánni és Békeességet teremteni a szívekben.

Azóta Anya, Gyermek köszön: - *Áldás, Békeesség!*

Apa, Testvér köszön: - *Jó napot!*

De Anya bíz abban, hogy egyszer eljön tán a nap, mikor a Testvér és Apa szívében is megérik: *Áldás, Békeesség!*

- Gulyás Erika -

Kitekintő

Az USA-ban is készülnek a reformáció ünnepére

(Washington) - Hagyományosan minden egyházközösségben megtartják október 31-én a reformáció emléknapját az amerikai presbiteriánusok/reformátusok. Ennek méltó megtartása céljából honlapjukon külön oldal áll rendelkezésre, melyet a Teológia és szolgálat rovatban találhatnak meg az érdeklődők. Történelmi tartalmú prédikációkra is felkészít a honlap, felsorolja és elemzi azokat a „nagy Igéket, amelyek ehhez a naphoz köthetőek”, így a Zsoltárok 46; Jeremiás 31,31-34; Róma 3,19-28; János 8,31-36. Fontosnak tartják a lap szerkesztői, lelkészek és világiak egyaránt annak megfogalmazását, mit jelent ma „az Isten Igéje szerint reformált, megújított egyház” szolgálata, üzenete, s e kérdés megválaszolása: Mit akar ma általunk elvégezni Isten? Különösen is előtérbe helyezik a Kálvin által megfogalmazott 1559. évi Francia Hitvallást, ennek liturgiai alkalmazását, rövid summáját, illetve teljes szövegét is közlik. Még zenekari művek megszólaltatására is hoz példát az amerikai reformátusok honlapja október 31. méltó ünneplése segítésére.

Médiaforum Liebenzellben

A Liebenzelli Misszió október 13-án a Dél-Német Közösségi Szövetséggel karöltve tartotta első médiaforumát. A 19 szemnáriumi foglalkozás a médiavilág teljes spektrumát felölelte: a gyülekezeti levél szerkesztésétől az internetes-, és a nyomtatott sajtón át az istentiszteleti moderálásig, a Power Point bemu-

A keresztyénség Európában még mindig meghatározó

- Nem kell félnie Európának az iszlámtól, mert erősek a keresztyénség pozíciói - állapította meg Ph. Jenkins, az amerikai Penn State Uni vallás és történelem tanszékének professzora. Ugyan sokan nem járnak templomba, de ez még egyáltalán nem jelenti azt, hogy megtagadnák keresztyén gyökereiket. A társadalom elvilágiasodása ellenére mintegy 70 millió nyugat-európai keresztyén vallja, hogy a vallásnak igen jelentős szerepe van életében. Szerinte a muszlimok növekvő jelenléte a kontinensen csak erősíti a keresztyén pozíciókat. Szerinte teljességgel megalapozatlan az a félelem, ami így fogalmazódik meg: nemsokára a keresztyénség figyelmen kívül hagyható kisebbség lesz. Angliában a polgárok 72 %-a adónyilatkozatában keresztyénnek vallja magát. Érdekes, hogy sokszor a bevándorlók elevenítik meg az európai keresztyéniséget közönyös vidékeken. Így Párizs környékén 250 protestáns egyházközösség jött létre, fekete-afrikai bevándorlókkal. Londonban a templomba járóknak közel fele vagy afrikai, vagy karibi származású. Németországban 1100 idegen ajkúakat befogadó protestáns gyülekezet található. A professzorral a beszélgetést a müncheni Süddeutsche Zeitung készítette.

tatóig, a hangtechnika alkalmazásának módzataiig, a videoplek előállításáig terjed a kínálat. A rendezvényt a württembergi tartományi egyház sajtóreferensének, Dan Peternek az előadása nyitotta meg „Ilyenek a keresztyének - avagy mit tud meg a nyilvánosság rólunk?” címmel

(a www.reformatus.hu hírportál nyomán)

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai

Széchenyi utca

Vasárnap:

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)

10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet
ovis istentisztelet;

11:30 Énekkari próba

17:00 Istentisztelet (Nyári időszámítás alatt 18:00)
Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján
délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő: 17:00 Szenvedélybetegek bibliórája (Kék Kereszt csoport)
Keddenként:

első kedd: „Egymás terhet hordozzátok” imaóra

második: Presbiteri biblióra

harmadik: Jegyesoktatás és/vagy keresztelői előkészítő

negyedik: Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliórája

Szerda 09:30 Baba-mama kör (minden hónap 1., 3. és 5. szerdáján)

Csütörtök 16:00 Gyülekezeti biblióra

Csütörtök 19:00 Gyülekezeti biblióra

(előtte fél héttől imaközösség)

Péntek 18:00 Felnőtt konfirmációi óra

Péntek 19:00 Húszon túliak köre

Szombat: 17:00 Ifjúsági kör

Szombat 18:30 Énekkari próba

Minden hó 2. keddjén 16:30 Fiatal nők köre

Minden hó 1. szerdáján 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
illetve özvegyek bibliórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 2. vasárnapján Teázás a 10 órás istentisztelet
után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Minden hó 3. vasárnapján 15:00 Családos délután a
Gyülekezeti Központban

Minden hó utolsó vasárnapján 17:00 A vigasztalás
evangéliuma - istentisztelet gyászolóknak

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet az Imaházban

Kedd: 16:00 Házi Biblióra

Szerda: 11:00 Biblióra a Balatoni úti idősek
Otthonában

Szerda: 18:00 Biblióra az Imaházban

Budai út

Vasárnap: 09:00 Ifjúsági óra

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet

Vasárnap: 10:00 Gyermek foglalkozás

Csütörtök: 15:00 Asszonykör

Csütörtök: 17:00 Biblióra

Lelkeszi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

Mobil: 30/630-8801;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László lelkeszi elnök; László Tibor;

Beosztott lelkészek:

Farkas Balázs, Végh Mihály

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Schvanner Istvánné

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYUNK

**Tanítvány Református Oktatási és
Nevelési Alapítvány:**

8000 Székesfehérvár, Széchenyi u. 16.

Tel.: 22/312-785

Bankszámla szám:

OTP 11736006-20349613

Adószám (Szja 1%-hoz):

18492532-1-07

Református Egyház technikai száma:

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI

Olajfa Református Óvoda:

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378

e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Csóka Györgyné

Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Telefon: 06-22/310-018

e-mail: iskola@albaref.hu

Igazgató: Pojányi Balázs

**A GYÜLEKEZETI KÖZPONT KÖLCSÖNÉNEK KÖVETKEZŐ
TÖRLESZTÉSI HATÁRIDEJE: 2007. DECEMBER 30.
SZERETETTEL KÉRÜNK MINDENKIT AZ ÖSSZEFOGÁSRA!
UniCredit 10918001-00000021-42850004**

Köszönet és hála azon egyháztagjainknak és az iskolai, illetve óvodai szülői munkaközösségből mindazoknak, akik felajánlást tettek intézményeink működtethetősége érdekében! Szeretettel kérjük, hogy teljesítsék folyamatosan ígéretüket, mert csak így biztosítható iskolánk, illetve óvodánk zavartalan fenntartása. Az egyházközség csak rövid távon tudja megelőlegezni a működéshez a normatíván felül elengedhetetlenül szükséges összegeket.

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.

Felelős szerkesztő: Somogyi László

Szerkesztő: Szűcs Gábor

Nyomdai munkák: Duna-Print Kft.

Felelős vezető: Farkas István